

SÈRIE 1**OPCIÓ A**

1) Diu Joan-Lluís Marfany que “les «Visions» no anaven dirigides a l'autoconeixement del poble català sinó a l'elaboració i legitimació d'una teoria nacionalista.” A partir d'aquest text, reflexioneu sobre el significat del passat historicollegendari en aquesta secció del llibre i comenteu els elements que justificarien les paraules de Marfany.
[3 punts]

L'alumne/a ha d'explicar quin sentit té la interpretació que fa Maragall de les llegendes tradicionals i ha de plantejar els elements dels personatges de les llegendes a partir dels quals Maragall formula poèticament el que per a ell constitueix l'essència de l'ànima catalana. Cadascun d'aquests dos aspectes es valorarà amb 1,5 punts.

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

2) En Quirze i la Tomasa constitueixen una parella molt particular en el conjunt de *Maria Rosa*. Expliqueu les característiques de la seva relació matrimonial i la funció que els dos personatges tenen en l'obra.
[2 punts]

L'alumne/a ha d'explicar, d'una banda, com són en Quirze i la Tomasa com a parella (rudes, poc donats a la tendresa, pragmàtics davant dels conflictes, amargats per la manca de descendència...) i, de l'altra, la seva funció còmica, que contrasta amb la tensió dramàtica de la relació entre el Marçal i la Maria Rosa.

Cadascun d'aquest dos aspectes serà valorat amb 1 punt.

Es pot valorar, també, la inclusió d'altres punts, a banda dels esmentats, sempre que n'estigui ben argumentada la incorporació. La puntuació, en tot cas, no excedirà mai els 2 punts que val la pregunta.

3) Comenteu el text següent, que forma part del primer fragment que explica la història de la Mundeta Claret —la néta— a la novel·la *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig, tenint presents, especialment, els següents aspectes (no cal tractar-los per separat ni en el mateix l'ordre):

a) expliqueu la relació del personatge del text amb el fet històric que s'hi esmenta i el que representa, segons la narradora, per a la col·lectivitat;

b) relacioneu el tema del fragment amb la vivència de l'amor i del sexe que té la Mundeta Claret i contextualitzeu-lo en el marc de la seva història;

c) compareu les principals característiques del punt de vista d'aquest fragment amb el que fa servir la narradora per explicar la història de la Mundeta Jover —l'àvia.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Els tres punts corresponents al contingut es poden assignar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes (a raó d'1 punt per cadascun d'ells), és a dir, si:

a) explica el que representa el fet històric de la Caputxinada per a la protagonista del text respecte de la seva relació amb l'amor i el que representa per a la col·lectivitat respecte de la voluntat d'autoafirmació;

b) relaciona el tema del sexe amb la vivència de l'amor que té la Mundeta Claret en la novel·la;

c) és capaç d'explicar les diferències entre el punt de vista del narrador omniscient i el del dietari.

Si l'alumne/a desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió no explicada estrictament en els enunciats, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que aquest es comptarà dins els 3 punts assignats al contingut de la resposta.

Havia començat a sentir l'impuls roent i irreconciliable del sexe als Caputxins, tres anys abans, quan imaginà parelles que s'arregaven dins l'escenari o que s'arraïen damunt plecs de periòdic, als racons més foscos i freds dels passadissos monacals, i feien l'amor. La febre dels seus disset anys, una febre ignorant i covarda, l'aturava a reflexionar sobre l'autenticitat dels seus pensaments. Qualsevol ombra sospitosa li semblava dos cossos que s'abraçaven, qualsevol soroll era el panteix de la vitalitat afortunada. La nit del nou de març de 1966 representà, per a aquells qui la saberen viure, amb lucidesa, l'instant no recuperable, suprem, en què s'ajunten els anhels més primaris i obscurs amb la voluntat de reafirmar-se col·lectivament.

[3 punts]

OPCIÓ B

1) *Quadern d'Aram*, de Maria Àngels Anglada, narra la història de l'èxode d'un poble amb constants referències al seu genocidi. Expliqueu el desenvolupament dels esdeveniments i com s'articulen les diferents veus narratives.

[3 punts]

L'alumne/a ha de desenvolupar les dues qüestions explicitades (a cadascuna de les quals es pot assignar fins a 1,5 punts).

En primer lloc, ha d'explicar a grans trets el procés de fugida de Marik i el seu fill Aram, l'itinerari geogràfic que segueixen, les peripècies que viuen, etc. tot contextualitzat amb les constants referències a les vicissituds que suposà pel poble armeni el seu genocidi per part dels turcs.

En segon lloc, ha de comentar com s'articulen les diferents veus que intervenen en l'obra: la de la narradora, que és la de la mateixa autora, la d'Aram, que s'expressa a través del seu quadern o diari, i la de Marik, la seva mare. A més a més, ha de fer referència a altres elements que també intervenen en l'estructura de la novel·la, com ara: els poemes que s'hi intercalen; les notes de premsa, traduïdes del francès per l'autora, i el testimoniatge escrit del taxista turc... En aquest sentit, s'ha de destacar com el primer capítol, titulat "Agama Stellio", serveix a l'autora per a explicar els referents a partir dels quals fonamenta la seva obra. I com en els últims quatre capítols o apartats de la novel·la, l'autora reforça la voluntat de donar versemblança a un text de ficció.

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

2) En poema intitulat "El combat dels poetes", Màrius Torres mostra una «poètica» amb una al·legoria prou expressiva. Aquest procediment és habitual en la seva manera d'escriure. Quina és aquesta al·legoria per referir-se als poetes? Quina és aquesta al·legoria per a referir-se als poetes? Desglosseu-la i comenteu-la. Assenyaleu també dues al·legories que empri en el conjunt de la seva obra poètica.

[2 punts]

L'alumne/a ha de comentar la figura l'arquer o el sagitari damnat com l'al·legoria que expressa l'esforç de la creació, la recerca d'objectius llunyans del present —la projecció conscient cap al futur— i la inutilitat "del cel de la glòria". Pot subratllar l'esperit bèl·lic subjacent —projectils i la força dels punys— molt d'acord amb el clima de la guerra civil —època en què és escrit. Altres al·legories són l'arbre de la mort, els rius paral·lels, els pelegrins, la corda del llaüt ...

Cadascun d'aquests dos aspectes serà valorat amb 1 punt.

Es pot valorar, també, la inclusió d'altres punts, a banda dels esmentats, sempre que hi tinguin relació i n'estigui ben argumentada la incorporació. La puntuació, en tot cas, no excedirà mai els 2 punts que val la pregunta.

3) Comenteu el fragment següent d'*Allò que tal vegada s'esdevingué*, de Joan Oliver. Tingueu en compte, especialment, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

a) segons l'acotació del començament del fragment, s'ha produït fora d'escena un esdeveniment important. Digueu com s'anomena aquest recurs emprat per Oliver, expliqueu quin ha estat el fet que ha tingut lloc lluny de la mirada de l'espectador i esmenteu algun altre moment rellevant de l'obra que succeeixi, igualment, sense ser representat a l'escenari;

b) comenteu la relació que hi ha entre els personatges de Caïm i Querub, i exemplifiqueu-la a partir d'aquest fragment;

c) esmenteu quins temes dels que Oliver tracta en l'obra teatral s'hi poden identificar.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Apareixen ADAM i EVA; i ABEL i NARA, enllaçats per la cintura.

ADAM: Què? Encara fem nosa?

QUERUB: De cap manera, Adam... i la companyia! (*Per ABEL i NARA.*) Sembla que esteu ben avinguts!

ABEL, *al QUERUB*: Pregunta-ho al pare... pregunta-li-ho, hi! hi! hi! Oi, Nara?

NARA, *desmenjada*: Els homes tot s'ho arreglen a gust d'ells...

CAÏM: Quina en porteu de cap?

EVA, *contristada*: Caïm, ha arribat allò que havia d'arribar. Potser és millor per a tots sortir-ne d'una vegada.

ADAM, *al QUERUB*: Ja veuràs. Abel i Nara volen viure com home i dona. Els havia promès temps ha aparellar-los. Per què esperar més? Avui la lluna fa el ple i és un dia indicat. Sembla que Jahvè ho veurà amb bons ulls...

CAÏM, *encarant-se amb ADAM*: Jahvè, oi? ¿Per ventura hi té res a veure, Ell, amb les vostres atzagaiades? Digues sense embuts que et dona la gana de prendre'm la noia!

EVA: Ja hi tornem a ser!

ADAM: Prendre't la noia? Que potser és teva?

QUERUB: Caïm, resigna't. El teu pare té potestat...

CAÏM: No em facis riure! (*Sobtadament s'encara amb NARA, gairebé tocant-la.*) De qui vols ser, tu: d'Abel o meva?

NARA: Uix! M'has esquitxat tota la cara...

ABEL, *entre dents*: És barroer com un simi...

CAÏM, *a ABEL*: Què remuga, aquest doneta?

ADAM, *a ABEL*: Deixa'l dir, Abel. No contestis...

CAÏM, *a ADAM*: És el millor que li podeu aconsellar!

QUERUB, *agafant CAÏM per l'espatlla i separant-lo del grup*: Minyó, no perdís el seny per tan poca cosa. Aquesta mosca no val una bufada.

CAÏM: Oh, per a tu, no! Però jo sóc un home... Tu rai! Presenta-me'n una altra, de noia, i aviat estarem entesos... Què en saps cap, més enllà d'aquests turons?

ADAM: És gran, el desvergonyiment d'aquest noi! Després del trasbals que acaba de promoure, encara gasta aquests fums!

CAÏM, *a ADAM*: Fes el que et plagui. Acabat ja provaré de desfer-ho.

Desapareix

ADAM: Que ens deixi tranquils, aquest esgarriacries... Àngel, m'agrada que et trobis en aquest moment entre nosaltres. En l'acte que anem a celebrar tu pots ostentar la representació del Cel. Així, la cerimònia serà més solemne. Abel!... Nara! Apropieu-vos. (*A EVA.*) I tu, aquí, al meu costat...

QUERUB: No, no, Adam. No comptis amb mi. No em vull ficar en qüestions de família. Jahvè me'n guardi!

ADAM: Àngel, aquest miquel...

ABEL: Si ho fas pel present de noces...

QUERUB: Val més que us arregleu entre vosaltres... (A ABEL i a NARA.) Per molts anys, joves... Jo vaig a consolar l'hereu. Ho necessita.

EVA: Ai, gràcies, àngel! Quina pena que em fa, pobre Caïm! Però és la vida!

Els tres punts corresponents al contingut es poden assignar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes:

a) El recurs emprat és el de l'el·lipsi (0,25 punts); s'ha produït fora de l'escena el prometatge d'Abel i Nara (0,5 punts); l'alumne/a pot esmentar tant el robatori de la pera al Jardí de l'Edèn comès per Caïm, com la mort d'Abel a mans del seu germà (0,25 punts);

b) Caïm representa la passió, la racionalitat, la rebel·lia, el rebuig a l'autoritat i a la imposició, la complexitat humana ("Però jo sóc un home"), en definitiva, i el Querub apareix clarament humanitzat; a més, és el confident de Caïm i hi ha una evident complicitat entre ambdós, com es palesa, per exemple, quan l'àngel es disposa a consolar-lo (1 punt). Si l'alumne/a respon correctament però no ofereix cap exemple que faci referència a aquest fragment en concret, es descomptaran 0,25 punts;

c) Si l'alumne/a es refereix a dos dels següents temes, la resposta ja es valorarà amb 1 punt: el rebuig a l'autoritarisme, l'aprofitament del mite bíblic per tal de formular una crítica a la moral burgesa o el rebuig al conformisme. Si només n'esmenta un, la resposta es valorarà amb 0,5 punts.

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts assignats al contingut.

SÈRIE 4**OPCIÓ A**

1) Analitzeu les característiques principals del tractament desmitificador del *Gènesi* en *Allò que tal vegada s'esdevingué*, prenent com a punt de partida la nota següent de Joan Oliver, en la qual compara el mite bíblic amb una rondalla:

“La Bíblia, sobretot el Gènesi, ja em semblava [en l'adolescència] una rondalla per a criatures i no podia acceptar de cap manera que hagués estat revelat per Déu. Jo deia al meu mestre [un professor d'Ètica dels Escolapis de Sabadell] que Jehovà era una divinitat que llançava el seu poble a les guerres més sanguinàries i que havia permès que els homes quedessin marcats per sempre per un pecat que els condemnava al dolor, a la mort i al perill de l'infern. Un dia li vaig dir: “Si l'home és un bunyol, la culpa no és pas seva”.

[3 punts]

L'alumne/a haurà de tractar, per separat o conjuntament, aquests aspectes, sense obviar la nota transcrita: a) el to global que adopta aquesta relectura de la font bíblica i les tècniques amb què opera: l'al·lusió a l'aire de “rondalla” que Oliver li atribuïa permetrà establir la visió distanciada i crítica com a actitud general davant de la narració del Gènesi, que queda rebaixada; b) els recursos que conflueixen en la desmitificació, com, per exemple, l'alteració dels rols del text bíblic, l'humor, la paròdia o l'escepticisme; c) la severitat divina que conté la citació: es descriurà Jahvè com el mateix déu colèric, immutable i punitiu que dibuixava l' Antic Testament. Cadascun d'aquests aspectes serà valorat amb 1 punt.

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és pertinent (com, per exemple, el rebuig d'Oliver a la visió que la moral cristiana proposa de l'home o l'aprofitament del mite bíblic per criticar les relacions burgeses convencionals), se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

2) Expliqueu com s'articulen les diferents veus narratives de *Quadern d'Aram* de Maria Àngels Anglada. Feu referència a la funció del primer capítol, titulat “*Agama Stellio*”, en l'articulació d'aquestes veus, als poemes que s'hi intercalen, al paper que hi juguen les notes de premsa que s'hi inclouen, així com a l’“Epíleg”, a la “Nota”, al “Quadre cronològic” i al “Mapa”, que serveixen per tancar l'obra.

[2 punts]

L'alumne/a ha d'exposar com s'articulen les diferents veus que intervenen en l'obra: la de la narradora, que és la de la mateixa autora, la d'Aram, que s'expressa a través del seu quadern o diari, i la de Marik, la seva mare (1 punt). A més a més, ha de fer referència a altres elements que també intervenen en l'estructura de la novel·la com ara: els poemes que s'hi intercalen, que mantenen una relació molt directe amb el to i el contingut de l'obra; les notes de premsa, traduïdes del francès per l'autora, i el testimoniatge escrit del taxista turc, elements que es combinen per tal d'atorgar versemblança al text. En aquest sentit, s'ha de destacar com el primer capítol, titulat “Agama Stellio”, serveix a l'autora per a explicar els referents a partir dels quals

fonamenta la seva obra. I com en els últims de la novel·la —"Epíleg", "Nota", "Quadre cronològic" i Mapa"—, Maria Àngels Anglada reforça la voluntat de donar versemblança a un text de ficció (1 punt).

Es pot valorar també la inclusió d'altres aspectes, a banda dels esmentats, sempre que n'estigui ben argumentada la incorporació. La puntuació, en tot cas, no excedirà mai els 2 punts que val la pregunta.

3) Comenteu aquest poema de Màrius Torres en relació a les següents qüestions (no cal tractar-les separatament ni en el mateix ordre):

- determineu-ne el tema;
- remarqueu la importància del moment històric en què és escrit;
- comenteu-ne la forma estròfica i la seva funció.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

PELEGRINS

No ens aturem als temples on altres pelegrins
arriben al llindar de la teva presència .
No volem la teva ombra; volem la teva essència,
Pare de l'infinít que tots portem a dins.

Ell s'emporti aquests cors que no fan resistència
a buscar-te , invisible, com l'aire dels camins.
Perquè sabem qui som, o Terme dels destins
et sentim sobretot en la nostra impotència.

Sabem que en aquest món no arribarem a Tu.
Però l'ardent impuls de la fe que se'ns enduu
més enllà dels altars, dels claustres i les aules,

murmura en la nuesa del nostre temple intern
un himne que és un eco del teu silenci etern
—o Tu que ets més enllà de les nostres paraules!

1939

Els tres punts corresponents al contingut es poden assignar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes (1 punt per cadascun), és a dir, si:

a) comenta que es tracta d'un dels poemes més marcadament religiosos de tota l'obra poètica de Màrius Torres i que té com a tema la impossibilitat d'expressar amb les paraules la realitat de Déu, i del qual deriva una religió entesa com a recerca interior de la divinitat;

b) si subratllar que el poema és escrit el 1939 i que, a més, respon a un religiositat diferent de la catòlica oficial; una religiositat que el poeta va conèixer —i que ell va fer evolucionar d'una manera molt personal— en l'entorn familiar, adepte a la

metapsíquica, i de tradició republicana i catalanista; un entorn que va tenir un pes indubtable en la Catalunya autònoma dels anys trenta del segle XX, sobretot mitjançant al figura d'Humbert Torres, metge i polític. Aquesta família haurà d'exiliar-se el 1939, en el moment de la victòria franquista;

c) si indica que la tria estròfica del sonet alexandrí es deu a la voluntat de donar claredat i amplitud expressiva, sense renunciar a la contenció de la forma tancada i a la musicalitat de la rima, en un poema en què es tracta un tema essencial per a Màrius Torres.

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts assignats al contingut

OPCIÓ B

1) Imma Farré diu, a propòsit de l'estructura de *Visions & Cants*: "És una clara seqüència temporal. Són tres estacions que s'inicien amb el passat (repàs d'alguns mites i personatges històrics que alhora s'han convertit en llegendes), s'atura en el present i, finalment, es projecta cap al futur, amb una proposta d'acció." Comenteu aquesta afirmació tot exposant l'estructura del llibre i la seva relació amb l'objectiu de fixar "una simbologia catalanista", tal com Farré li atribueix.

[3 punts]

L'alumne/a ha d'explicar a grans trets les tres parts del llibre, «Visions», «Intermezzo», «Cants», com a parts solidàries d'un únic projecte. Cadascuna de les parts es valorarà amb 1 punt.

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

2) Els tres personatges femenins anomenats Mundeta, a *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig, es caracteritzen per una insatisfacció profundament viscuda. Com busca superar-la Mundeta Claret? En què es diferencia la seva actitud de les de la mare i l'àvia?

[2 punts].

L'alumne/a ha contestar els dos aspectes que demana la pregunta. Sobre la primera qüestió, cal que indiqui que Mundeta Claret buscarà una sortida en una triple revolta personal i col·lectiva: revolta generacional, antifranquista i feminista, que la duu a la relació amb Jordi Soteres (1 punt); que Mundeta Ventura, la mare, va quedar determinada, com a persona i com a dona, per la victòria franquista de 1939, que l'empeny de la relació amb Ignasi Costa al matrimoni amb Joan Claret (0'5 punts), i que Mundeta Jover, l'àvia, empeny sobretot per un desig de llibertat íntima, havia optat per una resposta essencialment individualista, mitjançant la relació extramatrimonial amb Víctor Amat (0'5 punts)

Es pot valorar també la inclusió d'altres punts, a banda dels esmentats, sempre que n'estigui ben argumentada la incorporació. La puntuació, en tot cas, no excedirà mai els 2 punts que val la pregunta.

3) Comenteu el fragment següent de *Maria Rosa*, d'Àngel Guimerà (Acte II. Escena VI). Tingueu en compte, especialment, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

a) situeu i contextualitzeu el text en l'argument de l'obra, i indiqueu el paper dels personatges que hi intervenen directament i indirectament (Marçal, Quirze i Tomasa; i també Maria Rosa i Badori);

b) assenyeu el sentit de les acotacions que hi ha en el fragment;

c) analitzeu la parla de Marçal: com articula el seu discurs, quins trets característics presenta.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

ESCENA VI

MARÇAL; *després* QUIRZE i TOMASA.

MARÇAL: Reïra de!... No em vol a mi, no, aquesta dona! Han passat mesos i mesos, i, té, pitjor avui que mai! I jo no puc viure sense ella! (*Dóna dues passes resolt cap al quarto de la MARIA ROSA; s'atura, mira pertot, i retrocedeix.*) Potser sí que li vaig perdre el marit perquè ara en vingués un altre... a arregar la meva feina! Perquè en Badori la vol, i ella no en fuig d'en Badori com fuig de mi, no! (*Pausa.*) Mes ell s'hi acostava rialler, sense corcò aquí dintre! (*Per son pit.*) I jo, quanestic sol, i penso en la Maria Rosa, tinc de veure davant al capatàs mort i a l'Andreu mort!... (*Pausa. Passejant-se per l'escena.*) No! No! En Badori no ho serà el marit d'ella! Primer que ser-ho!... (*Fa un moviment com si anés a treure un ganivet.*) Ca! No cal, no! Ella no m'ha volgut a les bones; ja em voldrà... d'altra manera! Jo la comprometré davant de tothom a la Maria Rosa.

QUIRZE: (*des de dintre*): Marçal!

MARÇAL: Vés que n'haig de fer, de les quinzenes!

(*Agafa la carta, i rebregant-la, se l'emporta amb ell.*)

En QUIRZE i la TOMASA vénen de la primera porta de l'esquerra.

QUIRZE: Marçal: la carta.

TOMASA: Porta la carta!

MARÇAL (*anant-se'n*): Ja està tancada i jo me'n cuido.

QUIRZE: Espera't!

TOMASA: (*anant-li al darrere*): Volem saber què diu!

QUIRZE: Sembla boig!

TOMASA: Doncs a mi no se m'escapa. (*Surt corrent.*)

QUIRZE: Això no és el tracte. (*Va a sortir darrere la TOMASA.*)

Els tres punts corresponents al contingut es poden assignar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes (1 punt per cadascun), és a dir, si:

a) la situació del fragment en el conjunt de l'obra com un episodi que és clau per a la interpretació de la peça i la identificació dels personatges;

b) les acotacions, que indiquen el moviment escènic dels personatges, el seu estat anímic i la seva gestualitat;

c) els trets característics de la llengua emprada per Marçal: oralitat, brevetat de les clàusules, expressivitat, síncopes, etc.

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts assignats al contingut del comentari.